

Voor de één betekent de zomer vertrekken naar verre oorden, voor de ander juist blijven waar hij of zij is. In deze serie vertellen lezers hoe hun vakantie eruitziet. Deze week het verhaal van Wil die thuisblijft en Aad en Marianne die op pad gaan.

Zomer SERIE

THUIS

‘Je bent met zo’n dier veel buiten’

Wil Koster (73) uit Apeldoorn geniet deze zomer weer van haar oppashond James. Hij is inmiddels een vast onderdeel van Wils week. Elke dinsdag en donderdag komt de vrolijke hond bij haar over de vloer. “James weet precies wanneer het dinsdag of donderdag is”, vertelt Wil Koster lachend. “Dan zit hij echt op mij te wachten. Dat vind ik zo bijzonder aan dieren.”

Wil past op de hond van een ander en samen gaan ze geregeld lekker op pad.

Ook deze zomer is oppashond James op de vaste dagen bij Wil. En als baasje Marieke besluit nog een weekje weg te gaan, weet ze dat James welkom is. Vorig jaar logeerde de hond ruim een week bij Wil toen Marieke met haar kinderen op vakantie was. Voor James werd het een vakantie op zich, vol fietstochtjes, wandelingen en verkoelende uitstapjes naar een plek waar hij kon zwemmen. “Het was prachtig weer”, vertelt Wil. “We gingen iedere dag op pad. Hier in de buurt is een schoon watertje waar hij lekker kon afkoelen. De eerste keer vond hij het water nog wat koud, maar een paar dagen later sprong hij er zelf enthousiast in. Daarna ging hij weer tevreden in het mandje achter op de fiets en reden we naar huis.”

NIET FULLTIME

James logeerde bij Wil in huis. “Ik had de mand van mijn eigen hond nog staan, dus die gebruikte hij. ’s Morgens gaf hij een klein blafje om te laten weten dat hij er nog was. Dan begon onze dag samen. ’s Avonds schreef ik een blogje alsof James zelf vertelde wat hij die dag had beleefd. Dat stuurde ik naar Marieke en haar kinderen. De verhalen vielen zo in de smaak dat ze elke avond benieuwd waren naar de nieuwste avonturen van hun hond.” Dat James een tweede thuis bij Wil vond, begon enkele jaren geleden. Nadat haar eigen hond op veertienjarige leeftijd was overleden, wist ze dat ze niet opnieuw fulltime voor een hond wilde zorgen.

‘Ik
miste het
gezelschap
wel’

“Ik ben alleen en wilde niet meer dag en nacht verantwoordelijk zijn voor een huisdier. Maar ik miste het gezelschap wel.”

JUISTE BALANS

Via Stichting OPOEH kwam ze in contact met Marieke en James. Inmiddels passen hond en oppas al bijna drie jaar perfect bij elkaar. Volgens Wil is James een ideale oppashond. “Hij gaat graag mee in de auto, maakt makkelijk contact met mensen en is dol op kinderen.” Voor Wil zelf is het precies de juiste balans. “Je bent met zo’n dier veel buiten, je komt mensen tegen en hebt gezelligheid.

Als James weer naar huis is, heb ik ook de vrijheid om mijn eigen dingen te doen. Een mooie mix.”

VEEL ACTIVITEITEN

Die vrijheid benut ze volop. Zo is ze vrijwilliger in de bibliotheek en zit ze in de activiteitencommissie van een vereniging van oud-medewerkers van haar voormalige werkgever. Regelmatig organiseert ze uitstapjes en activiteiten. Onlangs stond een bezoek aan Kasteel Nijenhuis op het programma en binnenkort een stadswandeling in Apeldoorn. Ook spreekt ze deze zomer veel af met vriendinnen. “We wandelen vaak zo’n tien kilometer. Of we gaan fietsen en pakken onderweg een terrasje. En als Marieke nog op vakantie gaat, pas ik natuurlijk graag op. Voor haar is het een geruststellende gedachte dat haar hond op een vertrouwde plek zit. Voor mij is het gewoon heel leuk. Ik beleef ontzettend veel plezier aan dat beest.”

Tekst: MARLOES DE MOOR
Foto's: PRIVÉARCHIEF, ROLAND J. REINDERS

Aad en Marianne gaan dit jaar, net als vorig jaar, naar zorghotel IJsselvlied in Wezep waar ze alle zorg en aandacht krijgen die ze nodig hebben.

OP PAD

‘We zijn er echt samen tussenuit’

Aad (65) en Marianne (66) van Delft uit Hendrik-Ido-Ambacht pakken deze zomer opnieuw hun koffers voor een week aangepaste vakantie, een uitje waar ze maanden naar uitkijken. “Even een andere omgeving, andere mensen om je heen.”

Kon ik hier maar altijd blijven, dacht Marianne toen ze vorig jaar met haar man Aad op een aangepaste vakantie was in zorghotel IJsselvlied in Wezep. “Van lieve vrijwilligers kreeg ik er alle hulp die ik nodig heb. ’s Morgens werd ik gewassen of gedoucht en aangekleed. Ik zei tegen de verzorgenden dat ik graag iedere dag wilde douchen. ‘Geen probleem’, zeiden ze dan. Dat deden ze gewoon. Dat was wel even anders dan ik gewend was in het verpleeghuis. Daar douche ik eens per week. En Aad heeft ook vakantie. Hij hoeft nergens voor te zorgen en mag zelfs niets doen. Dat geeft ons allebei rust.”

NIET VANZELFSPREKEND

In 2010 kreeg Marianne een herseninfarct. Ze raakte linkszijdig verlamd en belandde in een rolstoel. “Eerst woonde ik in een verpleeghuis in Amsterdam. Daar leerde ik Aad kennen. Toen zijn moeder overleed, zei hij: ‘Als je wilt, kun je bij mij komen wonen.’ Uiteindelijk verhuisde ik naar Hendrik-Ido-Ambacht. Inmiddels zijn we twaalf jaar samen en vijf jaar getrouwd.” Aad: “Voor mensen die in een verpleeghuis wonen, is op vakantie gaan niet zo vanzelfsprekend. Alleen al het regelen van alle zorg maakt het ingewikkeld. Daarom zijn we zo blij dat via Het Vakantiebureau, dat vakanties organiseert voor mensen die extra zorg of begeleiding nodig hebben, deze vakantie op ons pad kwam. We werden er echt verwend. Het eten was heerlijk en er werden allerlei uitstapjes georganiseerd. We maakten een boottocht,

gingen met een paardenwagen door het bos, bezochten een markt en zijn een dag naar Zwolle geweest. Er was iedere dag wel iets te doen. Voor ons was het vooral bijzonder dat er zo veel aandacht van de vrijwilligers was.”

EEN ANDERE OMGEVING

“Het mooiste was dat we er echt samen tussenuit waren. Er waren veel andere gasten in een rolstoel, de één nog wat zwaarder beperkt dan de ander. Je begrijpt elkaar en je bent even weg uit de dagelijkse zorg. Aan het einde van de dag was ik vaak moe, maar ook blij en trots dat ik alles had meegedaan”, vertelt Marianne. Het is hen vorig jaar zó goed bevallen dat ze in juni opnieuw gaan. “Vroeger gingen Aad en ik ook weleens samen op vakantie, bijvoorbeeld naar Spanje met de Zonnebloem. Maar tegenwoordig is dat veel te duur geworden. Deze aangepaste vakantie maakt het toch mogelijk om er samen op uit te gaan. Even een andere omgeving, andere mensen om je heen en niet iedere dag hetzelfde ritme. In een verpleeghuis lijken de dagen soms op elkaar. Hier ben je echt weg en krijg je alle zorg die je nodig hebt.”

‘Hier
ben je echt
wég’

VOORPRET

Hoe het programma er dit jaar uit ziet, weten ze nog niet. Aad gaat er misschien een workshop sieraden maken volgen. De voorpret is er in ieder geval al. “Zo’n week doet je goed”, zegt Aad. “Je wordt er vrolijk van en knapt ervan op. Dat is voor ons allebei ontzettend veel waard.” ■

